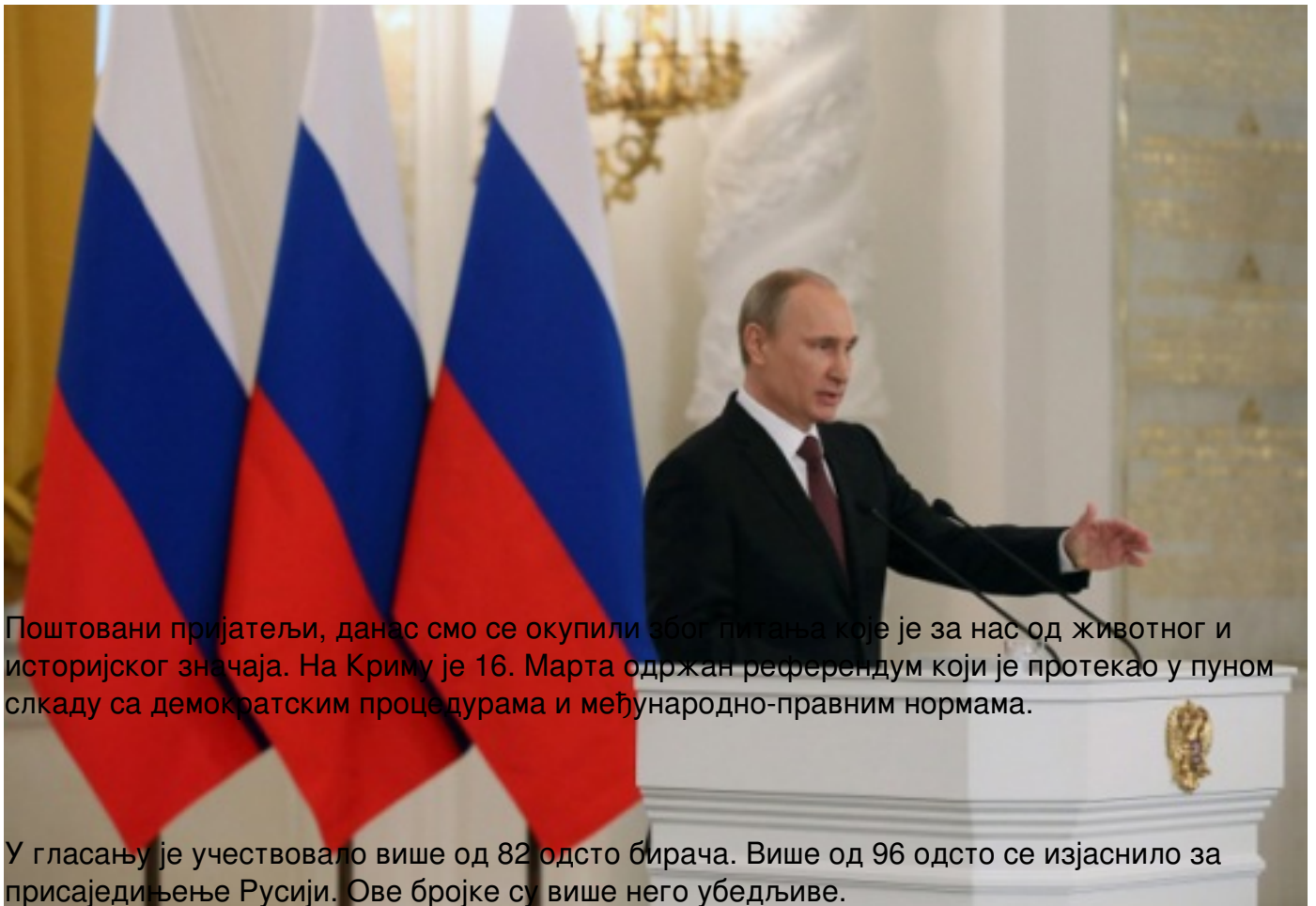

Пише: Владимир Путин
среда, 19 март 2014 13:26

Обраћање председника Руске Федерације Владимира Путина нацији, 18. марта 2014. године, у Георгијевској дворани у Кремљу, којем је присуствовао комплетан састав Савета Федерације и Државне Думе, прве личности свих руских федералних јединица, председник Државног савета Крима Владимир Константинов и кримски премијер Сергеј Аксјонов

„Добар дан, уважени чланови Савета Федерације, уважени посланици Државне Думе! Уважени представници Републике Крим и Севастопоља - они су овде, међу нама, грађани Русије, становници Крима и Севастопоља! (аплауз)

Поштовани пријатељи, данас смо се окупили због питања које је за нас од животног и историјског значаја. На Криму је 16. Марта одржан референдум који је протекао у пуном слкаду са демократским процедурама и међународно-правним нормама.

У гласању је учествовало више од 82 одсто бирача. Више од 96 одсто се изјаснило за присаједињење Русији. Ове бројке су више него убедљиве.

Да би се схватило зашто је направљен управо овакав избор, довољно је знати историју Крима, знати шта је Русија значила и шта значи за Крим, а шта Крим за Русију.

На Криму је буквално све натопљено нашом заједничком историјом и поносом. Ту је древни Херсонес у којем се крстио свети кнез Владимир. Његов духовни подвиг - окретање православљу - предодредио је заједничку културну, вредносну и цивилизацијску основу која обједињава народе Русије, Украјине и Белорусије.

На Криму су гробови руских војника чијом храброшћу је Крим 1783. ушао у састав Руске империје.

Крим је и Севастопољ, град-легенда, град велике судбине, град-тврђава и Домовина руске црноморске ратне флоте.

Крим су и Балаклава и Керч, Малахов курган и Сапун-гора. Свако од тих места свето је за нас јер су то симболи руске војничке славе и невиђеног јунаштва.

Крим је и јединствена легура култура и традиција разних народа. И тиме је налик на велику Русију у којој током векова није нестао нити се растворио ни један етнос. Руси и Украјинци и кримски Татари и представници других народа ђивели су и трудили се на кримској земљи једни поред других, чувајући своју самобитност, традицију, језик и веру.

Уосталом, од данашњих 2.200.000 становника кримског полуострва - готово милион и по су Руси, 350.000 је Украјинаца који претежно говоре руски као свој матерњи језик и око 290-300 хиљада кримских татара чији је добар део - како је референдум показао - такође оријетисан прем Русији.

Да, био је период у којем је према кримским Татарима, исто као и према неким другим народима СССР, била учињена тешка неправда. Одмах да кажем: од репресија су тада пострадали многи милиони људи разних националности, а највише, наравно, Руса.

Кримски Татари су се вратили на своју земљу. Сматрам да морају бити донете све потребне политичке и законодавне које ће завршити процес рехабилитације

Пише: Владимир Путин
среда, 19 март 2014 13:26

кримско-татарског народа , одлуке које ће повратити њихова права и потпуно им вратити углед.

Ми се са уважавањем односимо према представницима свих нација које живе на Криму. То је њихова заједничка кућа, то је њихов завичај и зато ће бити правилно да на Криму - знам да Кримљани ово подржавају - буду три равноправна државна језика: руски, украјински и кримско-татарски (аплауз).

Поштоване колеге! У срцима и у свести људи Крим је увек био и остао неодвојиви део Русије. Убеђеност у то, заснована на истини и правичности, била је непоколебљива, преносила се са колена на колена и пред њом бу били немочни и време и драматичне промене које смо преживљавали, које је преживљавала наша земља током целог 20. века.

Бољшевици су после револуције из различих разлога - нека им је Бог судија - у састав Украјинске савезне републике укључили велике територије историјског југа Русије. То је било урађено без узимања у обзир националног састава становништва, а данас је савремени југоисток Украјине.

Потом је 1954. године уследила одлука о укључивању у састав Украјине и кримске области. Успут је предат и Севастопољ, иако је имао савезни статус. Иницијатор свега био је лично шеф комунистичке партије Совјетског Савеза Хрушчов. Шта је био његов мотив за све то - тежња да задобије подршку украјинске номенклатуре или да заглади сопствену кривицу за масовне репресије у Украјини током 30-их година - нека разјашњавају историчари.

За нас је важније нешто друго: то што је та одлука била донета уз несумњива кршења тадашњих уставних норми. Питање је било решено кулоарски, по принципу ја-теби-ти-мени. Природно, у условима тоталитарне државе - становнике Крима и Севастопоља нису ништа ни питали. Просто су их довели пред свршен чин.

Људи се се, наравно, и тада питали: због чега се Крим напречац нашао у саставу Украјине. Све у свему: и то се - треба и то рећи јер сви то разумемо - доживљавало као нека формалност јер су се територије предавале у оквирима једне велике земље. Тада

Пише: Владимир Путин
среда, 19 март 2014 13:26

напросто нико није могао ни да замисли да Русија и Украјина могу не бити заједно, да могу бити различите државе. А управо то се догодило.

То што се чинило невероватним - постало је, на жалост, реалност. СССР се распао. Догађаји су се развијали тако брзо да је мало ко од грађана схватао сав драматизам тадашњих догађања и њихових последица.

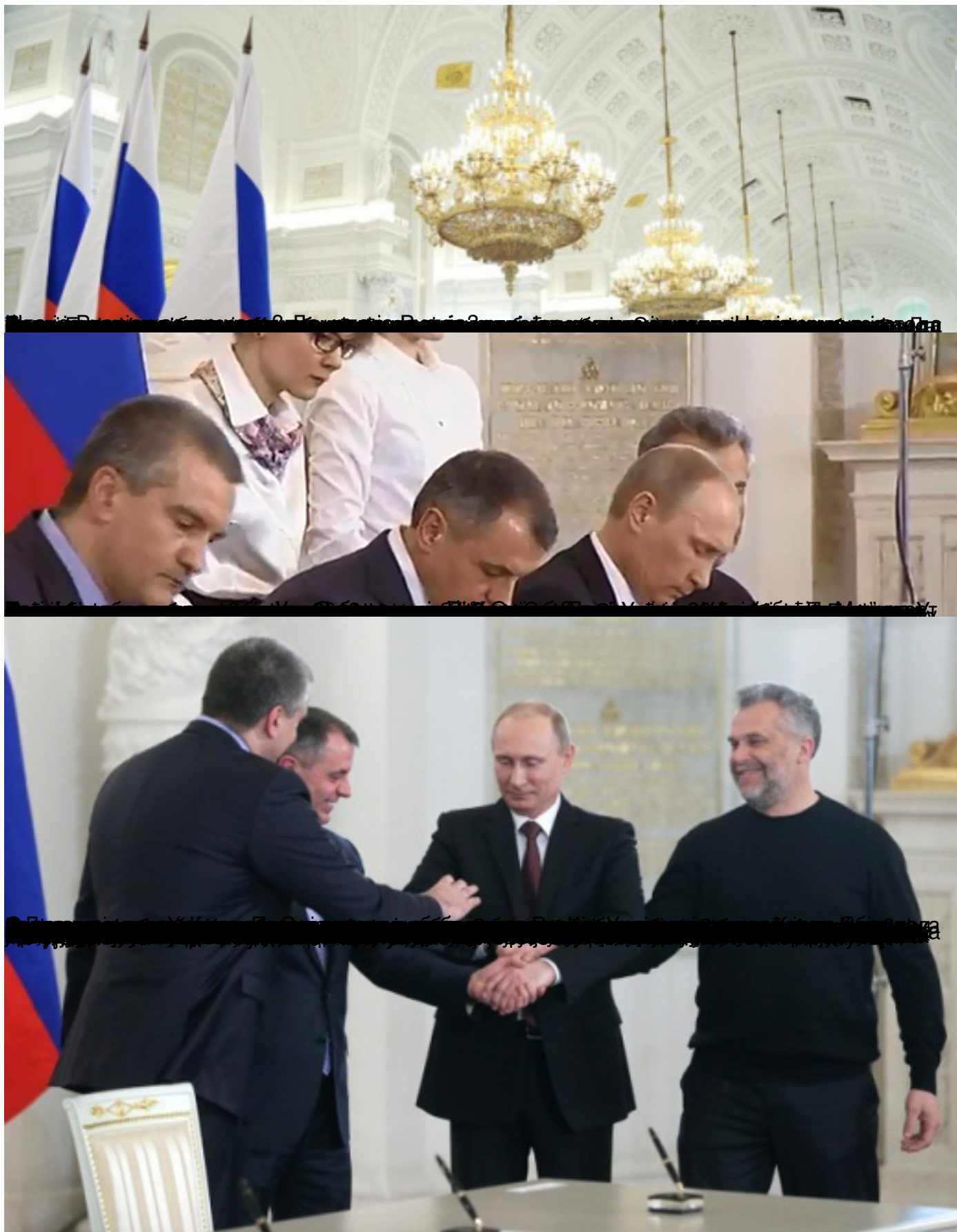
Многи људи су се - и у Русији, и у Украјини, а и у другим републикама - надали да ће новонастала Заједница Независних Држава бити нова форма заједничке државности. Јер, били су им обећали и заједничку валуту, и јединствени економски простор, и заједничке оружане снаге, али је све остало на нивоу обећања, а велика земља је нестала.

Зато је Русија, када се Крим одједном нашао у другој држави, схватила да је нису просто покрали, него - да су је опљачкали.

Треба отворено признати да је и сама Русија, омогућивши параду суверенитета, допринела распаду Совјетског Савеза, а да је приликом оформљивања распада СССР - заборавила и на Крим и на главну базу Црноморске флоте - Севастопољ. Милиони Руса су тада заспали у једној земљи, а пробудили се у иностранству, поставши преко ноћи национална мањина у бившим савезним републикама. Руски народ је постао један од наподељенијих, ако не - најподељенији народ у свету.

Данас, заправо недавно, имао сам прилику да после много година, чујем како Кримљани говоре да су тада - 1991. године - прешли из руку у руке као џак кромпира. Тешко је не сложити се са тим.

Пише: Владимир Путин
среда, 19 март 2014 13:26

Пише: Владимир Путин
среда, 19 март 2014 13:26

[Факти](#)